

عنوان مقاله:

سنگ نگاری و ژئوشیمی دولومیت های سازند کنگان در خلیج فارس

محل انتشار:

فصلنامه علوم زمین، دوره 20، شماره 77 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نواب خدائی - دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران پژوهشگاه صنعت نفت، تهران، ایران

محمد حسین آدابی - دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

سید علی معلمی - دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران پژوهشگاه صنعت نفت، تهران، ایران

مهران مرادیور - پژوهشگاه صنعت نفت، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

سازند کنگان با ستبرای ۱۱۵ متر شامل یک توالی کربناتی-تبخیری است که به عنوان بخشی از بزرگ ترین مخزن کربناتی در میدان پارس جنوبی در خلیج فارس به شمار می رود. بررسی سنگ نگاری دولومیت های سازند کنگان منجر به شناسایی ۵ نوع دولومیت شامل دولومیکرایت، دولومیکرواسپار، دولواسپار، سیمان دولومیتی و دولومیت زین اسبی شده است. همچنین مطالعات عنصری دولومیکرایت-ها و دولومیکرواسپارها نشان دهنده افزایش نسبی مقادیر استرانسیم و سدیم و کاهش نسبی مقادیر آهن و منگنز در نمونه های دولومیکرایتی نسبت به نمونه های دولومیکرواسپاریتی است. یادآوری می شود که روند ایزوتوپی اکسیژن-کربن در این دولومیت ها نشان دهنده تاثیر اندک دیاژنز جوی (در دولومیت های نوع اول، دوم و سوم) و دیاژنز تدفینی (در دولومیت های نوع چهارم و پنجم) است. یادآوری این نکته ضروری است که اگرچه دولومیکرایت ها در محیط سیخایی تشکیل شده اند، دیاژنز جوی اندکی را تحمل کرده اند. همچنین منشا منیزیم برای دولومیکرایت ها، منیزیم آب دریا و یا آب های میان دانه ای در حال تعادل با آب دریا و برای دولومیت های دانه درشت تر در سازند کنگان احتمالا آب های محبوس میان دانه ای و یا شورابه های حوضه ای است. دمای ته نشستی کربنات های سازند کنگان با استفاده از سنگین ترین ایزوتوپ اکسیژن در نمونه های دولومیکرایتی، ۵/۴۴ درجه سانتی گراد محاسبه شده است.

کلمات کلیدی:

سنگ نگاری، ژئوشیمی، دولومیتی شدن، سازند کنگان، پارس جنوبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1392192>

